PRENUMERATA MIESIĘCZNA:
Za 1 wyd. „Poran." lub „Wiecz." 440 M
Z dostawą w miejscu lub przesyłką pocztow. 500 M
Za granicą . . . . . 650 M
Za 2 wyd. „Poran". i „Wiecz." 880 M
Z dwurazową dostawą w miejscu lub przesyłką pocztową . . . 1000 M
Za granicą . . . . . 1250 M

NALEZYTOŚĆ POCZTOWĄ OPŁACONO RYCZAŁTEM

CENA NUMERU POJEDYNCZEGO 20 Mk.

GAZETA WIECZORNA

wychodzi codziennie o godz. 1 po południu i o godz. 6 rano („Gazeta Poranna")

REDAKCYA: ul. Sokoła 4. I. p. P. T. Interesantów uprasza się o zgłaszanie w sprawach redakcyjnych wyłącznie między godz. 12 a 1 w poł. Rękopisów nie zwraca się. — Telefon redakcyjny Nr. 15.
BIURA ADMINISTRACYI: ul. Sokoła 4. parter, otwarte od godziny 6-tej rano do godziny 7-mej wieczór. — Telefon administracyjny Nr. 291.

Nr. 6339. Lwów, wtorek 4. Kwietnia 1922. Rok XIII

Konieczność udziału Polski i Małej Ententy w przedwstępnych obradach w Genui.

Węgry wobec śmierci Karola

Protokół ryski.

—o—

Lwów, 3 kwietnia.

Po obojętności, z jaką czekano na konferencyę ryską i jej wyniki, zjawiskiem uderzającem jest poruszenie, ba — konsternacya, powstała z chwilą, gdy wyniki te stały się znanymi. I istotnie — ów skromny „protokół", podpisany w Rydze przez przedstawicieli Polski, Łotwy, Estonii i Sowietów,

przekracza poważnie ramy,

zakreślone nim —przynajmniej w Polsce.

Miał to być zjazd o charakterze raczej informacyjnym, niż wiążącym, przeznaczony — po wyczerpaniu tematu w Warszawie i przed ostatecznem porozumieniem się w przeddzień konferencyi na miejscu, w Genui — złagodzeniu tej „trzynastej nóżki", w jaką stroiła się pominięta w Warszawie Rosya.

Tymczasem to ułagodzenie dokonane zostało kosztem — może — zbyt poważnym.

Protokół ryski jest sukcesem p. Cziczerina, wyłudzonym na p. Jodce, Pilpic i Mejerowiczu.

Na pierwszy rzut oka trudno znaleźć coś, coby usprawiedliwiało ten pesymizm. Wszak w protokole **brak ścisłych zobowiązań**, a przeważają **uzgodnione opinie**, w rodzaju „byłoby rzeczą pożądaną", lub „pożyteczną", lub „wskazaną", lub „konieczną", albo też „delegaci... wyrazają opinię, że w interesie itd. — leży", — krótko: spisano szereg desideratów, wynikłych z pragnienia jak najlepszego sąsiedzkiego współżycia.

Optymizm jednak ten ulega rozwianiu przy bliższem wniknięciu w tekst protokołu. Przechodząc punkt po punkcie łatwo stwierdzić, że każdy z nich jest lub powinien być — z brzmienia swego — przeniesieniem sowieckich najgoretszych

(Ciąg dalszy na str. 2-giej).

Polska i Mała Ententa powinny wziąć udział w przedstępnych rokowaniach gen.

—oo—

Paryż, 3 kwietnia.

(PAT.) (Havas. „Petit Parisien" oświadcza, że jest rzeczą nieodzowną

aby Polska i Mała Ententa wzięły udział

w przedwstępnem zebraniu sojuszników, które odbędzie się ewentualnie w Genewie przed otwarciem konferencyi genueńskiej. Usuwać te państwa od udziału w tej naradzie znaczyłoby wznowić błąd popełniony na konferencyi pokojowej. Jeżeliby kto utrzymywał, że państwa Europy środkowej nie są dostatecznie wielkie, aby w jednym rzędzie stanąć z państwami sprzymierzonymi, to

wystarczy przypomnieć, że te cztery państwa

okazały wielki rozum

w związku z konferencyą genueńską i utworzyły blok państw, liczący 70 do 80 milionów mieszkańców. Poza tem, wobec tego, że głównym przedmiotem narad na konferencyi genueńskiej jest sprawa Rosyi, byłoby rzeczą nie do pojęcia, by nie liczono się z zapatrywaniem państw znajdujących się w bliższem sąsiedztwie z Rosyą niż państwa sprzymierzone.

Zwrócił na to uwagę Poincare,

który od pierwszej chwili powstania Małej Ententy wyraził wiarę w jej żywotność.

Rozkaz mobilizacyjny wojsk okręgu charkowskiego.

—o—

Charków, 3. kwietnia.

(AW). W dniu 1. bm. na ulicach Charkowa i w prasie zamieszczono ogłoszenie charkowskiego komisarza wojennego w formie

rozkazu mobilizacyjnego wojsk kolejowych.

Rozkaz ten, wydany przez charkowski okręg wojenny, powołuje wszystkich urodzonych w r. 1900 i 1901 kolejarzy, zwolnionych ze służby kolejowej z powodu oszczędności etatowych. Mobilizacyi wojsk kolejowych w powyższej kategoryi podlegają również wszystkie osoby pełniące służbę w urzędach państwowych. Rozkaz oznacza jednocześnie, iż wszyscy zgłaszający się winni zabrać ze sobą niezbędne rzeczy, gdyż nie będą już zwolnieni, lecz

(Ciąg dalszy depeszy na stronicy 5-tej).

życzeń na papier, zaopatrzony w podpisy delegatów nie tylko Rosyi, ale i trzech innych państw.

Sukcesem sowietów jest wejście ich w stosunek porozumienia i współpracy z blokiem bałtyckim,

albowiem przez blok ten, związany przez Polskę z małą i wielką ententą, zyskają sowiety na autorytecie i sile wystąpienia.

Uznanie zasady wolnego **zawierania układów** finansowych i ekonomicznych przez Rosyę i z Rosyą — uchroni ją od popadnięcia w jarzmo przygotowywanego międzynarodowego monopolu eksploatacyi rosyjskich bogactw, **umożliwi sowietom wolne licytowanie oferentów** i wybór tych, którzy okażą się najkorzystniejszymi.

Wyrażenie zapatrywania, że w interesie odbudowy Europy wschodniej leży **uznanie sowietów de iure,** — jest oczywistą i niewymagającą dalszego omawiania wodą na unieruchomiony młyn sowiecki.

Ułatwienie wzajemnej komunikacyi i swobodnego poruszania się obywateli państw interesowanych na terytoryum jednego z nich — to nie tyle żywotną potrzebą Polski, Łotwy lub Estonii ile Rosyi, obserwującej pewne dyskretne, acz programowe cele.

Wreszcie ustęp o uznaniu

odpowiedzialności rządów za formowanie na własnem terytoryum „zbrojnych band"

— znajdzie się niewątpliwie jako jeden z walnych argumentów w najbliższej mowie Cziczerina a propos Petlury, Bałachowicza, obozów internowanych — albo też znajdzie swe zastosowanie w intrydze, związanej jednym końcem ze zwrotem zabytków naszych w Rosyi, a drugim z aferą, ukutą w Polsce — powiedzmy skromnie — z wiedzą sowietów.

Wreszcie nie do pominięcia są echa, jakie zapewne wywoła protokół ryski w szerszym świecie. Wszak pragnienie uznania sowietów da inne — bez warunków i zastrzeżeń — pod ostrym kątem

krzyżuje się za stanowiskiem Francyi,

ocz pokrywa się ze stanowiskiem Anglii. Zasadniczo zaś faktyczne przyjęcie Rosyi do bloku bałtyckiego — przy znamiennem uchyleniu się Finlandyi — komplikuje ogromnie linię istnienia i rozwoju tego związku, powstałego wszakże pod wpływem — niebezpieczeństwa rosyjskiego.

Jakkolwiek wszystkie wyłuszczone wątpliwości czynią zagadnienie: czy protokół ryski uważać należy za fakt dla Polski pomyślny? — problemem zawiłym i dziś nienadającym się do stanowczego rozstrzygnięcia — to przecież niepodobna przeoczyć i tych stron dodatnich, jakie on ponad wszelką wątpliwość reprezentuje. Jedną z nich jest jasno wyrażony motyw tych — powiedzmy otwarcie — ustępstw na rzecz Rosyi: **pragnienie pokoju i uniknięcia** wszelkich zatargów i awantur; pragnienie tak oczywiste, że trudno wyobrazić sobie nieuprzedzoną głowę, któréjby nie przekonało. Wyrazem tych pacyfistycznych dążeń jest

deklaracya o powszechnem ograniczeniu zbrojeń,

zdanie o znaczeniu zresztą raczej ideowem, niż realnem po tem, co wypowiedział o militarnem stanowisku Polski gen. Sikorski.

Czy ów zysk moralny, jaki przynieść mógłby protokół ryski, zysk, polegający na ostatecznem rozwianiu legend o „zaborczej, białej Polsce", zrównoważy zobowiązania jednostronne, podpisane przez p. Jodkę, okaże przyszłość. Wypłynie ona z wrzawy, jaką już słychać! A że więcej w niej wzburzenia, niż pochwał, więcej sceptycyzmu, niż entuzyazmu — to horoskop nie zawsze, ale zwyczajnie — niedobry.

A. N.

NADESŁANE.

Łotwa ratyfikowała umowę warszawską.

Ryga, 2 kwietnia.

(PAT.) Na wczorajszem posiedzeniu konstytuanty łotewskiej nastąpiła ratyfikacya

umowy zawartej na konferencyi państw bałtyckich w Warszawie.

Referent socyalistycznej prawicy Sujenek podając motywy przemawiające za ratyfikacyą, oświadczył, że Łotwa nie może uzależniać ciągle swojej polityki od stosunku polsko-litewskiego, lecz musi pamiętać także o stosunku swoim do Estonii i Finlandyi.

Wniosek o ratyfikacyę przyjęto

wszystkimi głosami przeciw 34 głosom lewicy socyalistycznej.

FRANCYA ZADOWOLONA.

Gdańsk, 2 kwietnia.

(PAT.) Z Rygi donoszą: Tutejszy poseł francuski w rozmowie z dziennikarzami wyraził

zadowolenie z wyniku konferencyi państw bałtyckich w Warszawie

i zaznaczył, że Francya stale dążyła do utworzenia związku państw bałtyckich, obejmującego także Polskę.

Ani jeden przedmiot nie został reewakuowany do Polski.

Nota rządu polsk. do sowietów.

Moskwa, 2 kwietnia.

(PAT.) Dnia 30 marca br. została wręczona rządowi sowieckiemu przez pełnomocnego posła Rzpltej w Moskwie

nota rządu polskiego,

stwierdzająca, że w rok po zawarciu traktatu ryskiego rząd sowiecki nie wypełnił przyjętych na siebie zobowiązań. Nota dotyczy głównie klauzul ekonomicznych traktatu oraz zobowiązań do zwrotu mienia kulturalnego i zakresu prac polsko-rosyjsko-ukraińskiej komisyi reewakuacyjnej, nota wskazuje, że

ani jeden przedmiot nie został reewakuowany do Polski.

Komisya rozrachunkowa mająca dokonać trudny i skomplikowany rozrachunek między Polską a Rosyą, nie pracuje zupełnie. Z zakresu prac komisyi specyalnej zwrócono Polsce zaledwie kilka małoznacznych objektów, a dalsza praca została wstrzymana przez fałszywą interpretacyę traktatu. Mienie polskie narażone jest na zupełne zniszczenie, gdyż prawodawstwo rosyjskie sprzeczne jest z postanowieniami przyjętemi w traktacie. Nota

kończy się wyliczeniem postulatów,

w których spełnieniu widzi jedyne wyjście z obecnej sytuacyi na drogę faktycznego wykonania traktatu.

Moskwa, 2 kwietnia.

(PAT.) Przewodniczący delegacyi polskiej w mięszanej komisyi rozrachunkowej i specyalnej p. Antoni Olszowski wyjechał na kilka dni z Moskwy do Petersburga. Wyjechali także dr. Aleksander Czołowski, dr. Feliks Kopera, dr. Stefan Rygier, celem dokonania ekspertyzy

w sprawie gabinetu Rykina.

Chodzi o wykazanie, że gabinet Rykina nie stanowi podstawy zbiorów w oświatowem znaczeniu i winien być zwrócony. Ekspertyza potrwa 10 dni. Wyjechał również przewodniczący delegacyi rosyjskiej Wołkow oraz kilku uczonych rosyjskich.

Moskwa, 2 kwietnia.

(PAT.) Delegacya polska mięszanej komisyi przyjęła

kilkadziesiąt dzwonów

znajdujących się w tamtejszych składach. Dzwony te będą odesłane do kraju razem z najbliższym transportem przemysłowym.

Zanim rozpoczną się genueńskie narady...

Min. Skirmunt wyjechał z Paryża do Londynu.

Paryż, 2 kwietnia.

(PAT.) Havas. Poincare przyjął wczoraj ponownie ministra spraw zagranicznych Skirmunta.

Paryż, 2 kwietnia.

(PAT.) Havas. Minister Skirmunt wyjechał w sobotę

do Londynu.

Przedwstępne zjazdy.

SPOTKANIE L. GEORGE'A Z SCHANZEREM.

Paryż, 2 kwietnia.

(PAT.) Wolff. Londyński korespondent „Petit Parisien" donosi, że potwierdza się wiadomość, iż

Lloyd George zaproponował

włoskiemu ministrowi spraw zagranicznych spotkanie przed rozpoczęciem się konferencyi w Genui.

KONFERENCYA MINISTRÓW KOALICYJNYCH.

Hannower, 2 kwietnia.

(PAT.) Radio. Londyński korespondent „Petit Parisien" potwierdza wiadomość, że dnia 9 kwietnia br. odbędzie się w Genui

konferencya ministrów koalicyjnych.

Będzie to konferencya wstępna do konferencyi genueńskiej. W Londynie, jak donosi korespondent, oczekują, że także Poincare weźmie udział w tej konferencyi. Odbycie tej wstępnej konferencyi okazało się potrzebnem

ze względu na jednolitość opozycyi frontu niemieckiego,

czego dowodem była ostatnia mowa kanclerza i dyskusya w parlamencie. Sprzymierzeni muszą wystąpić również zwarcie. Korespondent dodaje, że przyjęcie, jakiego doznała w Niemczech nota komisyi odszkodowawczej, wywołało w politycznych kołach angielskich zaniepokojenie. „Echo National" pisze, że oprócz tej konferencyi nastąpi także jeszcze

spotkanie Poincarego z Lloydem Georgem

prawdopodobnie w Paryżu w dniu 7 lub 8 kwietnia, w czasie przejazdu Lloyda George'a przez Paryż.

Sprawozdanie rzeczoznawców.

Wyniki obrad londyńskich.

Londyn, 2 kwietnia.

(PAT.) Wolff. „Daily Telegraph" donosi, że

sprawozdanie rzeczoznawców

nie wspomina o uznaniu rządu sowietów de iure,

natomiast omawia warunki, których dopełnienie może doprowadzić do uznania rządu sowietów.

Pierwsza część sprawozdania,

traktująca o Rosyi, wymaga gwarancyi dla własności obcej na obszarze Rosyi oraz wymienia warunki, na jakich przedsiębiorstwa i kapitał zagraniczny mogłyby wziąć udział w odbudowie Rosyi. Pierwszy rozdział omawia pretensye prywatne pod adresem Rosyi i rządu sowieckiego i proponuje utworzenie komisyi dla długów rosyjskich. Na skutek opozycyi zostały włączone

do sprawozdania dwa teksty:

jeden zaakceptowany przez większość rzeczoznawców życzy sobie uposażenia tej komisyi w egzekutywy prawne, drugi, zaproponowany przez mniejszość, popartą przez rzeczoznawców angielskich i włoskich, odmawia wymienionej komisyi tej atrybucyi. Rozdział drugi sprawozdania wymienia prawa, które muszą być udzielone w Rosyi kapitałowi zagranicznemu i cudzoziemcom osiadłym w Rosyi, z których najważniejsze są: nietykalność osoby, ochrona konsularna, sądownictwo specyalne itd. Propozycye w sprawie odbudowy Rosyi obejmują także projekt utworzenia wolnych stref.

Druga część sprawozdania

zajmuje się sprawami Europy środkowej, jest krótka i omawia sprawy gospodarcze, finansowe i transportowe. W tej części sprawozdania powiedziano, że sztuczne środki poprawy kursu wekslowego i ograniczanie wolnego handlu są szkodliwe i należy ich zaniechać. Korespondent „Daily Telegraph" zauważa co do tego sprawozdania, że nie można powiedzieć, aby rzeczoznawcy uzyskali wiele. Istniejąca różnica pomiędzy poglądami Lloyda George'a a propozycyami francuskiemi nie zostały wyrównane. Obie strony

spotkają się w Genui, nie załatwiwszy tej sprawy.

Program konferencyi gen. za ogólny i niepokójący.

Oświadczył to w Izbie franc. Poincare.

Paryż, 2. kwietnia.

(PAT). (Havas). Na posiedzeniu Izby Poincare zwrócił się do Izby z prośbą

o ratyfikacyę układu waszyngtońskiego,

zaznaczając, że będzie to podkreśleniem szlachetnego gestu Hardinga. Poincare mówiąc o konferencyi w Cannes, oświadczył, że

w sprawie rozdziału kwot płaconych przez Niemcy,

Francya nie przyjęła żadnych zdecydowanych zobowiązań. Dalej zaznaczył, że między sprawą udziału Francyi w konferencyi genueńskiej a faktem zawarcia układu francusko-angielskiego nie ma żadnego związku. Poincare odczytał program konferencyi genueńskiej i zaznaczył, że

Turcyi nie zaproszono do udziału,

albowiem sojusznicy uznali, że konferencya genueńska ma być konferencyą państw europejskich. Ponadto Turcya nie pozostawała jeszcze z państwami sojuszniczemi w stanie pokoju. Z kolei poruszył

nowe gwarancye,

jakie uzyskał dzięki swemu memorandum w sprawie wprowadzenia w życie programu konferencyi. Te środki bezpieczeństwa były bardzo potrzebne celem stworzenia realnej podstawy dla szlachetnej idei będącej wynikiem poczucia ludzkości. Mówiąc o sprawie propozycyi, jakie mu czynili przedstawiciele sowietów odnośnie do konferencyi genueńskiej, Poincare powtórzył swoje oświadczenie, że pragnie pracować

tylko w porozumieniu ze sprzymierzeńcami.

Nawiązując do słów Rathenaua wypowiedzianych w parlamencie niemieckim, oświadczył Poincare, że rząd francuski pragnie jedynie bronić łącznie ze swymi sprzymierzeńcami wspólnych praw sprzymierzeńców, a wreszcie swych własnych praw. Podkreślił przytem z naciskiem, że traktat wersalski, podpisany przez Niemców i sprzymierzonych,

musi być święcie dochowany.

W Genui sprawa traktatu wersalskiego nie może być ani pośrednio, ani bezpośrednio poruszana. Niemcy nie mogą omawiać sprawy wierzytelności, ani też starać się o skłonienie jakiego mocarstwa do wznowienia dyskusyi nad sprawami, co do których zapadły już jednomyślnie decyzye. Omawiając

sprawę długów rosyjskich,

oświadczył Poincare, że nie można z Rosyą zawierać żadnych traktatów, dopóki sowiety nie uznają długów rosyjskich. W końcu oświadczył, że Francya będzie na konferencyi genueńskiej współpracowała ze sprzymierzeńcami pod warunkiem, że prawa przyznane jej na mocy traktatu jak również prawa komisyi odszkodowawczej nie będą poruszane. Mowę Poincarego

Izba przyjęła długotrwałymi oklaskami.

Paryż, 2. kwietnia.

(PAT). (Havas). W ustępie mowy swej, wygłoszonej w Izbie, a omawiającej sprawy związane z konferencyą genueńską, Poincare oświadczył, że

program konferencyi wydał mu się za ogólny i niepokojący.

Premier obawia się, aby nie powstały niepewności co do trzeciego punktu programu, dotyczącego poszanowania traktatu. Poszanowanie traktatu powinno panować nad programem. W tym względzie wystosował memoryał do państw sprzymierzonych, domagając się wyjaśnień, szczegółowych określeń, oraz gwarancyi co do sprawy podjęcia stosunków ekonomicznych z Rosyą. Memoryał został słusznie zrozumiany przez sojuszników, jako

wyraz chęci lojalnej współpracy.

Omawiając sprawę konferencyi w Boulogne oświadczył, że wspólne sprawozdanie, zredagowane po serdecznej wymianie zdań z Lloydem Georgem jest stanowczą odpowiedzią na mowę Rathenaua, który przypisuje Francyi dążność do odniesienia zwycięstwa nad sprzymierzonymi. Francya pragnie tylko razem ze sprzymierzonymi

bronić wspólnych, oraz własnych interesów.

Premier starał się zrealizować to pragnienie porozumienia się z Lloydem Georgem w Boulogne i z Schanzerem w Paryżu. Podkreślono nienaruszalność traktatu wersalskiego, oraz postanowiono wyłączyć z obrad konferencyi genueńskiej wszelką dyskusyę w sprawie decyzyi komisyi odszkodowań. Premier podkreślił, że gdyby na konferencyi postanowiono przejść do porządku dziennego nad temi postanowieniami,

Francya musiałaby powrócić do stanowiska swobodnego działania.

Premier przekonany jest, że sprzymierzeńcy zgodni są z nim. Dalej zaznaczył premier, że konferencya genueńska nie powinna stać się instytucyą trwałą, gdyż stałaby się drugą Ligą Narodów.

Nie można dopuścić do powstania nowej Ligi Narodów z udziałem Rosyi i Niemiec,

bez poprzedniego zgłoszenia przez te państwa prośby o dopuszczenie ich do Ligi i rozważenia tej prośby. **Uznanie sowietów nie mogłoby nastąpić przed wyraźnem przyjęciem warunków ustalonych w Cannes**, których spełnienie byłoby kontrolowane. Sprawa ta będzie rozważana dopiero pod koniec konferencyi. Francya będzie mogła przyłączyć się lub nieprzyłączyć się do decyzyi, jaka w tej sprawie zapadnie. W końcu premier poruszył

sprawy finansowe dotyczące ogólnej odbudowy Europy,

zaznaczając, że jeżeli w związku z temi sprawami poruszone byłyby postanowienia traktatu, to może być to wzięte tylko za podstawę, na której można oprzeć konkluzye bez naruszenia samej podstawy. Poincare nie wątpi, że wymienione warunki będą uszanowane. Pod tymi warunkami delegacya francuska pojedzie do Genui, aby

spełnić zobowiązania przyjęte w Cannes

i aby pracować nad dziełem, które zawiera niebezpieczeństwo, ale także nie pozbawione jest cech wielkości. Francya będzie się starała uczynić dzieło to trwałem.

PRZEZ BERLIN DO GENUI.

Ryga, 2. kwietnia.

(PAT). Pierwsza

część delegacyi sowieckiej

na konferencyę genueńską, wśród której znajdują się uczestnicy konferencyi ryskiej, wyjechała z czwartku na piątek

przez Berlin do Genui.

Druga część delegacyi z Krassinem na czele, wyjedzie dziś wieczorem.

Moskwa, 2. kwietnia.

(PAT). W dziedzinie transportów morskich Rosya na konferencyi genueńskiej będzie domagała się

uznania flagi handlowej sowieckiej,

swobody żeglugi, udostępnienia wszystkich portów zagranicznych, zwrócenia wszystkich okrętów rosyjskich, znajdujących się za granicą, a w razie neutralizacyi Dardanelów również udziału w międzynarodowej kontroli cieśnin.

Węgry wobec śmierci Habsburga.

JAK UMARŁ KAROL?

Wiedeń, 2 kwietnia.

(PAT.) Wedle nadeszłych tu depesz, b. cesarz Karol zmarł w Funchal wczoraj o godz. 3 po południu. Był on przytomny do ostatniej chwili. U łoża jego

byli obecni eks-cesarzowa Zyta i najstarszy syn Otto.

B. cesarzowa wyraziła życzenie, aby dokonano transfuzyi krwi, jednakże lekarze nie zgodzili się na jej życzenie. Zwłoki zmarłego Habsburga będą zabalsamowane i będą ewentualnie przewiezione z Madery.

BUDAPESZT CZY WIEDEŃ?

Wiedeń, 2 kwietnia.

(PAT.) „Neues Wr. Tagblatt" donosi, że legitymiści węgierscy czynią starania u mocarstw koalicyjnych, aby pozwoliły na przewiezienie

zwłok b. króla Karola do Budapesztu.

Podobno koalicya nie sprzeciwi się temu życzeniu, o ile Węgry zagwarantują, że spokój nie zostanie zakłócony. B. cesarz Karol w testamencie wyraził życzenie, aby zwłoki jego pochowano

w krypcie OO. Kapucynów w Wiedniu.

Rząd austryacki nie poweźmie żadnej decyzyi w tej sprawie i zaczeka na rozstrzygnięcie koalicyi.

ŻYCZENIE ZMARŁEGO.

Wiedeń, 2 kwietnia.

(PAT.) „Korrespondenz Herzog" na podstawie wiadomości z wiedeńskich kół legitymistycznych oświadcza, że

życzeniem Karola było, aby był pochowany w krypcie OO. Kapucynów w Wiedniu.

Testament Karola będzie raczej testamentem politycznym, ponieważ majątek jakim on rozporządzał, nie przenosił wartości 10 milionów koron.

DAR HR. ANDRASSY'EGO.

Wiedeń, 2 kwietnia.

(PAT.) „N. Wr. Tagblatt" donosi, że hr. Juliusz Andrassy sprzedał słynny autoportret Rembrandta, który znajdował się w jego zbiorach pewnemu Amerykaninowi za 350.000 fr. szwajc. i kwotę tę

przesłał do Funchal wdowie po królu.

BUDAPESZT PRZYGNĘBIONY.

Budapeszt, 2 kwietnia.

(PAT.) Wiadomość o śmierci b. króla Karola nadeszła do Budapesztu o godz. 7 wieczorem i została rozpowszechniona przez nadzwyczajne wydania dzienników. Wywołała ona

przygnębienie.

NACZELNIK WĘGIER DO ZYTY.

Budapeszt, 2 kwietnia.

(PAT.) Węg. B. K. Naczelnik państwa węgierskiego wysłał z okazyi zgonu b. króla następujący

telegram do Funchal:
Do Jej Cesarskiej i Królewskiej Mości Zyty, Funchal. Niezbadane wyroki Opatrzności położyły kres młodemu i szlachetnemu życiu. Naród węgierski łączy się z modlitwami modlących się u ka tafalku i współczuje w smutku familii króla. Proszę Waszą Królewską Mość przyjąć wyrazy mego

najgłębszego współczucia.

Prezydent ministrów Bethlen wysłał również telegram kondolencyjny.

ŻAŁOBA LEGITYMISTÓW.

Budapeszt, 2. kwietnia.

(PAT). W klubie demokratycznym wygłosił Vazsonyi mowę, w której o śmierci Karola mówił jako

o wielkiej stracie, którą ponieśli legitymiści węgierscy.

Dadej oświadczył, że legitymiści węgierscy uważają Ottona, najstarszego syna zmarłego, za prawowitego następcę tronu. Budapeszteński Związek kupców odbył zgromadzenie, na którem uchwalono wezwać mieszkańców stolicy, aby na znak żałoby wywiesili

żałobne chorągwie.

OTTO — KRÓLEM WĘGIER.

Budapeszt, 2. kwietnia.

(PAT). Hr. Apponyi oświadczył, że

za króla węgierskiego uważa teraz syna Karola, Ottona.

Co do regencyi Apponyi nie wyraził swego zdania, zaznaczając, że względy polityczne nie pozwalają na poruszanie tej sprawy.

Gdańsk pozbawiony wszelkiej finansowej podstawy.

Taką opinię wyraził Senat gdański.

—o0—

Gdańsk, 2. kwietnia.

(PAT) Na wczorajsze posiedzeniu sejmu gdańskiego, senator Volkmann przedstawił sytuacyę finansową woln. m. Gdańska od czasu jego powstania aż do chwili obecnej, zaznaczając, że wolne miasto

Gdańsk jest terenem pozbawionym wszelkiej finansowej podstawy.

Rok gospodarczy 1920 zamknięto deficytem 33 milionów 700.000 mk. Rok gospodarczy 1921 przyniósł deficytu 42 miliony. Znaczny deficyt przewidziany jest również w rb. Senator Volkmann zaznaczył, że na woln. m. Gdańsk, liczące 350.000 mieszkańców, cyfry te są niesłychanie wielkie, zwłaszcza jeżeli się zważy, że wydatki te nie obejmują inwestycyi.

Gdańsk, 2. kwietnia.

(PAT). W ubiegłym miesiącu

przybyło do portu gdańskiego

ogółem 170 okrętów, o łącznej pojemności 115.528 ton netto. W tym samym czasie opuściło port gdański 146 okrętów o łącznej pojemności 104.000 ton netto. Najliczniej reprezentowane były okręty niemieckie, duńskie, szwedzkie i norweskie.

Pierwsza oficyalna wymiana not między Belfastem a Dublinem.

—o0—

Leafield, 2. kwietnia.

(PAT). Ugoda zawarta pomiędzy południową i północną Irlandyą przyjęta została przychylnie przez wszystkie odłamy społeczeństwa irlandzkiego, z wyjątkiem ekstremistów. Dziś nastąpiła pierwsza oficyalna

wymiana not między Dublinem a Belfastem.

† Denys Cochin.

—o—

Paryż, w marcu.

Zmarł tu — jak już doniosły depesze — wybitny polityk, uczony, filantrop, pisarz, członek Akademii francuskiej, Denys Cochin, w 71-ym roku życia.

Nazywano go pierwszym świeckim katolikiem Francyi, wysoko bowiem dzierżył sztandar wiary, któremu pozostał wierny niewzruszenie do ostatniego tchnienia.

Gdy parlament francuski uchwalił rozdział kościoła i państwa i zerwał stosunki dyplomatyczne z Watykanem, wskutek czego sędziwy arcybiskup paryski, kardynał Richard, opuścił siedzibę swą przy Rue de Grenell — Denys Cochin oddał mu do rozporządzenia pałac swój przy Rue de Babylone i gwałtownie wystąpił przeciwko rządowi.

Nie mniej jednak kochał ojczyznę swą, Francyę. Już jako dziewiętnastoletni młodzieniec odbył kampanię 1870 r. pod generałem Bourbakim i zasłużył sobie na medal wojskowy, a gdy wybuchła w 1914 r. wielka wojna on długoletni członek skrajnej prawicy w parlamencie francuskim, jako poseł z dzielnicy paryskiej des Invalides, porzuca stanowisko opozycyjne i oddaje się na usługi rządowi, przyjmuje w gabinecie „Union sacree“ stanowisko ministra bez teki, jedzie w misyi dyplomatycznej do Grecyi.

W wojnie tej utracił dwóch synów i zięcia. Przygnębiło go to mocno, to też w 1919 r. porzucił szranki polityczne.

Pozostawił kilka dzieł wybitnych, jak „L'Evolution et la Vie“, „L'Esprit Nouveau“, „Le Monde Exterieur“, które w 1911 r. otworzyły przed nim podwoje Akademii francuskiej.

Mąż nieskazitelnej prawości, zasłużył sobie na szacunek głęboki wśród najzawziętszych przeciwników politycznych, w Paryżu zaś cieszył się wielką popularnością, jako potomek jednego z najstarszych rodów paryskich. Już w 1280 r. jeden z przodków jego piastował wysokie stanowisko w paryskiej radzie miejskiej.

Kronika telegraficzna.

—o—

(PAT.) **Komitet pomnika ks. Poniatowskiego.** W niedzielę dnia 2 kwietnia br. na zaproszenie prezydenta ministrów odbyło się w pałacu Rady ministrów zebranie trzydziestu kilku osób z pośród przedstawicieli różnych sfer społeczeństwa Warszawy, w celu zawiązania komitetu wzniesienia w stolicy pomnika księcia Józefa Poniatowskiego. Uchwalono utworzyć komitet ze 100 członków. Postanowiono prosić Pana Naczelnika Państwa o przyjęcie protektoratu, obu kardynałów, marszałka Sejmu i posła francuskiego p. Panafieu zaprosić do prezydyum honorowego. Wybrano wydział wykonawczy pod przewodnictwem Adama Czartoryskiego, potomka inicyatora pomnika. Na zebranie zaproszono przedstawicieli miast Lwowa, Krakowa, Poznania i Wilna. Odsłonięcie pomnika odbędzie się jeszcze w r. b. Komitet wykonawczy otworzył listę składek publicznych. Pierwszą ofiarę w kwocie 100.000 marek złożył prezydent ministrów Ponikowski.

(PAT.) **Patryarcha Tichon** został aresztowany w związku ze stanowiskiem jakie zajął wobec rekwizycyi kosztowności kościelnych w Moskwie. Aresztowano również wielu duchownych.

ZE SPRAW RUSKICH.

Zawieszenie „Wperedu“.

—o—

Lwów, 3. kwietnia.

Dyrekcja Policji we Lwowie zawiesiła „Wpered“ w związku z §§ 65a, 300 i 58b u. k. nie dozwalając równocześnie na wydawanie nowego dziennika „Czas“, na co licencyi w swoim czasie udzieliło M. S. Wewn.

„Hrom. Wistnyk“ żegnając „Wpered“, czyni to nie bez uciechy — trochę konkurencyjnej, a trochę wywołanej ostrym zatargiem w czasie strejku zecerów, kiedy to krzyżowały się obustronnie w powietrzu łamistrej i, szubrawcy i tp. I dziś, nad świeżą mogiłą używszy sobie dowoli, oświadcza szlachetnie „Hrom. Wistnyk“, że choć ma jeszcze w tece kilka pocisków przeciw „Wperedowi“, nie użyje ich, albowiem przeciwnik oniemiał i nie może się bronić.

Zawiesz nie „Wperedu“ poprzedziło ostrzeżenie Dyrekcyi Policyi. Widocznie uznano, że nie odniosło ono skutku.

Kupcy i przemysłowcy lwowscy protestują przeciw zachłanności kamieniczników.

Masowy wiec w Domu Narodnym. — Protest przeciw projektowanej zmianie ustawy o ochronie lokatorów. — Referat. — Rezolucye.

—o—

Lwów, 3 kwietnia.

(h) Wczoraj przed południem odbył się w dużej sali Domu Narodnego

masowy wiec lwowskich kupców i przemysłowców

celem zajęcia stanowiska i zaprotestowania przeciw omawianemu obecnie w sejmowej komisyi prawniczej nowemu projektowi ustawy o ochronie lokatorów.

Referat na powyższy temat wygłosił przew. Związku drobnych kupców p. Eisenstein, poczem w dyskusyi zabierali głos pp. dr. Buber, dr. Loewenherz, dr. Dręgiewicz, dr. Herschtal, Bilbel, Kaczkowski i inni. Uchwalono rezolucyę, którą podajemy w streszczeniu:

„Wiec kupców i przemysłowców

protestuje energicznie przeciw projektowi nadmiernego obciążenia czynszowego lokali sklepowych, warsztatów pracy i mieszkań,

albowiem nadmierna zwyżka czynszu spowodowałaby drożyznę artykułów pierwszej potrzeby i spotęgowałaby już i tak rozwielmożniony do niebywałych granic pasek realnościami. Zgromadzeni występują z całą stanowczością przeciw

zachłannym zakusom właścicieli realności,

które są zdolne zachwiać równowagę Państwa. Równocześnie wzywają zgromadzeni posłów oraz radnych miasta Lwowa, by stanęli w obronie istniejącej ustawy i z całą energią wystąpili przeciw projektowi, który jest pierwszym zamachem na istniejącą ustawę. Wiec składa podziękowanie Izbie handlowej i przemysłowej, a w szczególności Prezydyum, za jej energiczne wstawiennictwo w tej tak ważnej sprawie i upraszają, by zechciała dalej bronić interesów kupiectwa, przemysłowców i rzemieślników.“ Ponadto uchwalono odrębną rezolucyę, przedłożoną przez Związek drobnych kupców i przemysłowców.

I. Walne Zgromadzenie lwow. Koła Związku prawników kol. państwowych.

—o—

Lwów, 2. kwietnia.

(Stb) Wczoraj pod przewodnictwem dyrektora Wydziału prawniczego star. radcy Dra Swatonia ukonstytuowało się koło tutejszych urzędników kolej. z wykształceniem prawniczem w miejscowe koło „Związku prawników Polskich kolei państw.“, oparte na statucie zatwierdzonym przez Radę Ministrów i wciągniętym do rejestru stowarzyszeń i związków. Związek ma swą siedzibę w Warszawie, obejmuje wszystkich prawników zajętych w służbie kolei żelaznych Państwa Polskiego i niema cech politycznych. — Zadaniem jego jest obok ochrony i popierania interesów stanu, krzewienie wzajemnych stosunków koleżeńskich jak niemniej podniesienie poziomu fachowego wykształcenia prawniczego i podtrzymywanie ducha bezwzględnej sprawiedliwości i prawnego porządku w administracji polskich kolei państw.

Ze względu na rozważane właśnie w sferach decydujących projekty reorganizacyi kolejnictwa polskiego czeka koło, jako uprawnione statutem do wydawania na żądanie władz naczelnych, opinii w sprawach odnoszących się do ogólnych kwestyi administracyjno-prawniczych wdzięczne i owocne pole pracy.

ROZKAZ MOBILIZACYJNY.

(Ciąg dalszy depeszy ze stronicy 1-szej).

skierowani zostaną do odpowiednich oddziałów wojskowych.

Niezależnie od powyższego rozkazu miejski „ispołkom" w Charkowie ogłasza, iż każdy z zamieszkałych w Charkowie mężczyzn, urodzonych w latach 1881—1902 winien być zarejestrowany w komisaryacie wojennym. Zarządzenia te wywołały pewne

zaniepokojenie wśród ludności,

bo każą się domyślać szerszej akcyi mobilizacyjnej, której cel nie jest wiadomy.

NOWE DZIENNIKI W WILNIE.

Wilno, 3 kwietnia.

(AW.) W najbliższej przyszłości mają tu powstać nowe dzienniki. Jednym z nich będzie organ PSL., drugi będzie reprezentował koła tzw. neokonserwatywne, trzeci ma być organem stronnictwa tzw. misyi państwowej.

Z NIEOFIC. GIEŁDY PRZEDPOŁUDNIOWEJ

Przez cały dzień wczorajszy i dzisiejsze przedpołudnie tendencya chwiejno-zniżkowa. Obrót średni.

Lwów, 3. kwietnia.

Dolary amerykańskie 3860—3875, jedynki dwójki 3760—3770, dolary kanadyjskie 3650—3660, 1-ki i dwójki 3550 — 3560, marki niemieckie 13·50—13·55, setki 13·00—13·20 drobne 12·80—13·00, leje 28·50—29·00. drobne 28·00—28·50, czeskie korony 70·00—71·50 drobne 68·00, do 70·00, austryackie tysiączki nowszej emisyi 950 — 960, starszej emisyi 2200—2300, setki nowszej emisyi 90·00 — 95·00, star. emisyi 220·00 — 240·00, 50-koronówki 40·00—125·00, 20-koronówki 18·00—40·00, 10-koron. 9·00 — 20·00, 1-ki i 2-ki 0·80—1·00 f., ruble 5-setki 1·65 2·10, setki 2·80—3·20, 25-rublówki 1·60—2·00, 10-rubl. 1·50—1·60, reszta drobnych od 00·80—1·10, dumskie tysiaczki 35·00—45·00, dumskie 250 rb. 20·00—40·00. karbowańce 1·50—2·10 hrywny 3·50—7·00 franki franc. 325—350 funty szterl. 16800—17000, franki szwajcarskie 750—780.

Złoto: 20-kor. 14600—14650, 20-frankówki 14400—14500, 20-markówki 15000—15100, funty szterlingi 14500 — 14550, 10-rublówki 19500—19500. dolary 2720—2730.

Srebro: Korony austr. 232—238, 5-koronówki 1200—1250, floreny 610—620, ruble 1080 — 1100 kopiejki 4·60—4·80, dolary amerykańskie 2900—3000, połówki i ćwiartki 2800—2850, dolary kanad. 2600—2620, drobne 2400—2450, leje 220—225.

KRONIKA.

REPERTUAR TEATRÓW MIEJSKICH.

TEATR WIELKI.
Poniedziałek „Dzieje salonu".

TEATR MAŁY.
Poniedziałek „Czysty interes".

TEATR NOWOŚCI.
W poniedziałek, 3. kwietnia o godz. 7.30 „Dama w gronostajach", operetka w 3 aktach Gilberta.

Śmierć sióstr siamskich.

Czeskie bliźnięta opierały się operacyi. — Mimo zrośnięcia odrębne organizmy i skłonności. — Jedna z sióstr została matką, druga nie czuła bólów porodowych.

Lwów, 3. kwietnia.

Z Waszyngtonu — jak już donosiliśmy — nadeszła wiadomość, że Józefa i Róża Błażek

słynne siostry siamskie, zrośnięte ze sobą biodrem, umarły.

Józefa zachorowała na żółtaczkę i choroba w krótkim czasie przeniosła się także na siostrę jej Różę. Obie w stanie nieprzytomnym odwieziono do szpitala, gdzie wkrótce zmarły. Lekarze chcieli próbować zapomocą operacyi od chorej siostry odłączyć Różę, która jednak propozycyę tę odrzuciła.

Przed laty „siostry siamskie", znane także pod nazwą „czeskich bliźniąt"

objeżdżały świat cały,

wystawiając się wszędzie za opłatą na widok publiczny. Znakomici lekarze badali je i chcieli je rozłączyć, lecz siostry, czujące się w tem połączeniu bardzo dobrze, nie chciały się poddać operacyi, której wynik zresztą nie był pewny. Bliźnięta urodziły się 26. stycznia 1878 w Skeychowie w Czechach, dożyły zatem 44 roku życia. Były córkami pary wieśniaczej, która przed niemi miała dwoje normalnych dzieci. Józefa i Róża miały wspólne biodro, poza tem

były istotami zupełnie samodzielnemi o często kroć sprzecznych skłonnościach.

Ewentualnych cierpień i bólów jednej siostry druga najczęściej nie odczuwała. Okazało się to, gdy w r. 1907 Róża z powodu choroby pęcherzowej przeszła operacyę na klinice w Pradze. Siostra jej musiała wprawdzie dzielić z nią łoże, czuła się jednak zupełnie zdrową. W r. 1910 zaszedł w życiu sióstr wypadek wielce zajmujący dla ginekologów. Róża Błażek przywieziona została znów na klinikę praską — tym razem profesora Kulki, skarżyła się bowiem na bóle wewnętrzne. Sądzono zrazu, że odnowiła się dawna choroba pęcherzowa, wkrótce jednak

stwierdzili, że są to bóle porodowe.

Było to tem dziwniejsze, że Róża zawsze oświadczała, iż czuje wstręt do miłości, podczas gdy Józefa przyznawała się, że wybranym jej serca był jakiś poskramiacz wężów. Róża wkońcu przyznała, że stan swój zataiła przed siostrą, która też twierdziła, że o całej tej sprawie pojęcia nie miała.

Poród u Róży odbył się w normalnych warunkach, i Józefa podczas całego aktu nie odczuwała żadnych bólów. Przyszedł

na świat chłopiec, którego ojcem był impresario sióstr siamskich.

W chwili urodzin syna, miejsce pobytu ojca było nieznane, później zaś dowiedziano się, że zmarł. Róża Blażek uważała się zatem za wdowę. Syn jej, liczący dziś lat 12 jest dzieckiem zupełnie normalnem.

KRONIKA SPORTOWA.

—o—

PIERWSZE ROZGRYWKI OKRĘGOWE MISTRZOSTWA KLASY A I B. POGOŃ—REWERA 8:0 (2:0).

Lwów, 3 kwietnia.

Z wczorajszej gry „Pogoni“ dało się wywnioskować, że drużyna już rozpoczęła trening racyonalny w systemie szkockim. Bezwarunkowo jednak dwu graczy z drużyny musi być zmienionych, albowiem nie są w stanie sprostać silniejszemu przeciwnikowi. „Rewera“ okazała się bardzo słabym przeciwnikiem, a co gorsza niezdyscyplinowanym. W drugiej połowie gry na 20 m. przed końcem kilku graczy zeszło z boiska, wobec czego sędzia odgwizdał walkower. Ocenę tego faktu i wyciągnięcie konsekwencyi pozostawiamy L. Z. O. P. N. Sędziował dobrze p. Schlesser.

*

„LECHIA“—„POLONIA“ (PRZEMYŚL) 6:3 (3:1).

Przewaga „Lechii“ od początku do końca. Damm święcił tryumfy. „Polonia“ gorsza niż w roku ubiegłym. Sędziował słabo p. L. Dudryk.

„Czarni II“—„Lechia II“ 3:0 (5:0).

*

Wynik matchu wczorajszego w Krakowie: „Cracovia“—„Wisła“ 1:1.

*

CAMBRIDGE ZWYCIĘŻYŁ W ZAWODACH WIOŚLARSKICH.

Leafield, 1 kwietnia.

(PAT.) Jak corocznie, odbyły się zawody wioślarskie ośmiu wioślówek między Związkiem wioślarskim studentów uniwersytetu w Oxfordzie i Związkiem w Cambridge. Wyścig rozstrzygnął się na Tamizie między Putney a North Lace na przestrzeni 4 mil ang. Zwyciężyli studenci z Cambridge, bijąc przeciwników o 4 i pół długości. Zwyciężają oni od czasu wojny po raz trzeci. Zwycięzcy przybyli do mety w ciągu 19 min. 27 sek. Niezliczone tłumy publiczności przypatrywały się zawodom po obu brzegach Tamizy.

Na srebrnym ekranie

Ostatnia miłość admirała Nelsona

II. SERYA.

Premiera w kinoteatrach: „Kopernik“ i „Masieńka.

—o—

Lwów, 3. kwietnia.

Z chwilą, gdy przepiękna Emma Lyon została żoną lorda Hamiltona i z Londynu, gdzie odbył się ślub, wróciła do Neapolu — weszła odrazu na pokoje dworskie.

Król Ferdynand IV i małżonka jego Marya Karolina przyjęli najpiękniejszą kobietę w Europie bardzo serdecznie. Była ozdobą ich dworu, mądra przytem i energiczna, potrafiła lady Hamilton ująć w ręce dyplomatyczne nici, biegnące z Anglii do Neapolu. Niedarmo wykształcił ją Greville, dawny kochanek, człowiek sprytny, lecz podły, który sprzedał ją swemu wujowi, lordowi Hamilton. Wtedy, gdy leżała w jego objęciach, rozkochana i oddana mu duszą całą — on Greville liczył, w jaki sposób zdobędzie pieniądze, jaką cenę dostanie za Emmę od wuja.

Lady Hamilton zapomniała o nim jednak. Nie można kochać podłego człowieka. Została żoną lorda — by dumie jej stało się zadość.

I po raz drugi stanęła miłość na jej drodze, lecz tym razem w osobie szlachetnego człowieka. Admirał Nelson, słynny bohater, ongiś oficer marynarki, którego Emma poznała w lecznicy dr. Grahama, spotkał znowu tę czarującą kobietę, tym razem, by poznać z nią szczęście istotne.

Zniknęło mu wszystko z przed oczu, żona pasierb, bo kochał ją, czekał na nią całe życie. Odżyła i Emma w jego objęciach. Podły cień kochanka zatarł się zupełnie. Raz wreszcie przyszło szczęście wielkie, szczere, jasne, prawdziwe. I ona zapomniała o wszystkiem. O mężu, o zemście, o tą poprzysięgła Greville'owi. Dziecko złączyło ich jeszcze silniej, dziecko zrodzone w godzinach upajającego uczucia i rozkoszy.

Lord oczywiście był z tego mocno niezadowolony, jak i pani admirałowa Nelson, która nie chciała zwrócić mężowi wolności, mimo, iż wiedziała, że jej nie kocha.

Silniejszy okazał się jeno los. W bitwie pod Trafalgar ramiony śmiertelnie zginął Nelson z imieniem Emmy na ustach. Sama została lady Hamilton, bo i lord, jej mąż, skonał. Uśmiechała się do niej tylko dziecina, jej i Nelsona.

Ta, którą malował Rosnay Reynolds i Gainsbourough, którą podziwiał i opisał Goethe (Italienische Reise) dziwne miała życie i raz właściwie tylko zajaśniała w szczęściu, t. j. wówczas, gdy spotkała Nelsona.

Film oddaje nadzwyczajnie historyę tej kobiety, która przeszła do historyi dzięki swej piękności. Liana Haid gra bardzo subtelnie, Szyncel, Veidt i Kraus muszą utkwić w pamięci widza. Przepiękne krajobrazy, bitwa morska, tłumy witające zwycięzców, wyreżyserowane są z niesłychaną sprawnością.

Lady Hamilton wywołała sensacyę we Lwowie, podobnie jak film warszawski, o którym pisaliśmy niedawno. I nic dziwnego. O artystycznem wystawieniu może tu śmiało być mowa. Przytem sam temat zasługuje na uwagę. Podkreślić więc należy z całą skwapliwością smak i umiejętność wyboru dyrekcyi „Kopernika“.

Nora.

Baczność! OSIAS i LUDWIG GRIMMINGER, ul. Kołłątaja 7. Skład mebli i własna pracownia tapicerska kupuje i sprzedaje nowe i stare meble, jako też przyjmuje wszelkie roboty w zakres tapicerstwa wchodzące po przystępnych cenach. 2806

KRAWIEC H. GULDEN

Lwów, Lelewela 5 b przyjmuje wszelkie roboty w zakres krawiectwa wchodzące. Gości z prowincyi załatwia się w przeciągu 48 godzin. 4544

ZAPROSZENIE

na czwarte Walne Zgromadzenie aptekarskiego Związku wytwórczo-handlowego „FARMACYA“ we Lwowie odbędzie się we wtorek, dnia 18. kwietnia 1922 o godz. 6 wiecz. w lokalu własnym przy ul. Piekarskiej l. 1 a.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie z czynności Dyrekcyi za r. 1921.
2. Rozdział zysków.
3. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej.
4. Wniosek Dyrekcyi na rozwiązanie Towarz.
5. Wniosek Dyrekcyi i Rady nadzorczej na likwidacyę Towarzystwa.
6. Wybór likwidatorów.
7. Wnioski członków.

W razie braku kompletu odbędzie się o godzinę później nadzwyczajne Walne Zgromadzenie, które bez względu na ilość obecnych poweźmie prawomocne uchwały.

3014 DYREKCYA.

APARATY FOTOGRAFICZNE

klisze, papiery, chemikalia

najtaniej

Lisowski & Leskowicz

Lwów, Rutowskiego 7, Lwów, (naprzeciw katedry). 5280

CHOROBY weneryczne skórne, zastarzałe leczy specyalista Dr. FRISCH, ul. Wałowa l. 11. 2763

„VOLTA“

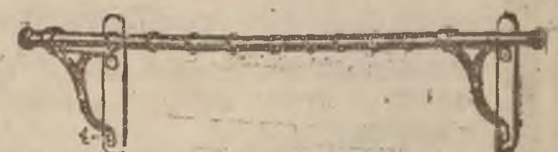
sprzedaż artykułów wodociągowych hurtownie i częściowo posiada na składzie

Wanny lano-żelazne i cynkowe. Klozety fajansowe i żelazne. Umywalnie, muszle, zlewy, zbiorniki, kurki i wentyle różnych typów. Siedzenia klozetowe. Piece łazienkowe na węgiel i na gaz. — — — —

z fabryk krajowych i zagranicznych

Kraków ul. Gertrudy 21

KARNISZE METALOWE

ANTONI HALSKI LWÓW SOBIESKIEGO L. 3

Zawiadamia się, że F-ma **BRACIA GROEDEL** w Demni Wyżnej ad Skole za rowadziła w swym składzie przy ulicy Gródeckiej l. 109

detaliczną sprzedaż desek

i innych materyałów tartych własnych tartaków oraz drzewa opałowego. 5277

Baczność! Baczność!

Kapelusze męskie i damskie do przerabiania po nader niskich cenach przyjmuje firma 5198

J. DAWER, Lwów, Rynek 14, I. p.

Ruszty kotłowe zwykłe i ekonomiczne **schodkowe** do troc n

Przeróbka palenisk kotłowych

wielka oszczędność paliwa.

Urządzenia młynów wodnych i parowych, tartaków, gorzelń, wały transmisyjne i łożyska. — — —

Olejarnie (gniotowniki, prasy i śruby do oleju) **sieczkarnie i młynki.** — **Odlewy** żelazne i metalowe **dostarczają polecą**

Fabryka maszyn i odlewnia Bracia Biskupscy S. A. 2 w Kołomyi.

Cenniki i kosztorysy na żądanie.

Zastępca firmy: **Marek Feuerstein, Lwów, ul. Gródecka 59.** 5218

Konkurs.

Szefostwo Intendantury Okręgu Korpuśnego N. X w Przemyślu ogłasza konkurs na dostawę różnych materyałów piśmiennych i drukarskich. Zapotrzebowania poszczególnych materyałów może oferent oglądać w Wydziale Mundurowym Szefostwa Intendantury D. O. K. Nr. X. (ul. Smolki 13).

Oferty należycie ostemplowane wraz z próbkami oferowanych materyałów należy składać wraz z kwitem na złożone wadyum 2% od oferowanej kwoty w Kom. Gosp. O. Z. Mund. Nr. X. Przemyśl (Bakończyce) po załując się na powyższą liczbę do dnia 11. kwietnia 1922 r. godz. 12

Szefostwo Intendentury zastrzega sobie przyjęcie oferty w całości lub częściowe. 5332

NACZYNIA EMALIOWANE

Wyłączne zastępstwo na Małopolskę Towarzystwa Akcyjnego Olkuskich Zakładów wyrobów tłoczonych i emaliowanych

„WESTEN“ w OLKUSZU

objęło

„SPOŁEM“

Związkowe Towarzystwo Handlowe Spółka z ogr. odpow.

Lwów, ul. Trzeciego Maja 19.

Adres Tel. „Społem“ Lwów. 5297

Reklama jest dźwignią Handlu i Przemysłu

Ogłoszenie licytacyi.

Agencya Handlowa P. U. Z. A. P. P. we Lwowie, sprzeda w drodze przetargu publicznego,

około 60 skrzyń do pakowania towarów.

Cena wywołania 300 Mk. za 1 skrzynię. Przetarg odbędzie się dnia 6. kwietnia 1922 o godzinie 3 po południu w realności przy ulicy Jagiellońskiej 20. 3320

KURSA HANDLOWE

rozpoczynają się 5. kwietnia.

Nauka buchalteryi, korespondencyi handlowej i bankowej, rachunków kupieckich, ekonomii społ. i techniki handlu. Kursa kończą się egzaminem w Państw. Akademii Handl. Równocześnie kurs **stenografii** polskiej i w obcych językach, pisania na maszynie, kaligrafii, oraz obcych języków podług łatwej i praktycznej metody. — Wpisy przyjmuje się od godz. 10 do 1 o od 5 do 8. **Dyr. P. RUTKOWSKI**, Zyblikiewicza 41. 5281

PSZCZELARZE, OGRODNICY, MIODOSYTNICY, KUPCY i FABRYKANCI PRODUKTÓW PSZCZELNYCH i POKREWNYCH anonsujcie się w jedynym ilustrowanym miesięczniku pszczelniczym

„BARTNIK POSTĘPOWY“

Adres Administracyi: Lwów, ul. Kopernika 20.

3002 Redakcya „Bartnika Postępowego“.

Akcyjny Bank Hipoteczny

Zaproszenie do subskrypcyi.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie akcyonaryuszy Akcyjnego Banku hipotecznego uchwaliło dnia 10. stycznia 1922 podwyższenie kapitału akcyjnego z Mp.. 140,000.000 na

Mp. 280,000.000·—

Rada nadzorcza na podstawie zezwolenia Ministerstwa Skarbu z dnia 1. marca 1922 Nr. 597/22 3. DK. udzielonego w porozumieniu z Ministrem przemysłu i handlu, przystępuje do podwyższenia kapitału akcyjnego na razie o

Mp. 70,000.000·—

przez wydanie 250.000 sztuk nowych akcyj po Mp. 280 imiennej wartości w drodze publicznych zapisów, na warunkach następujących:

1) Akcyonaryusze dawni mają prawo pierwszeństwa w nabyciu nowych akcyj w stosunku 3 akcyj dawnych na 1 nową akcyę.

2) Akcyonaryusze, chcący wykonać prawo poboru, mają w poniżej oznaczonym terminie przedłożyć swoje dawne akcye wraz z konsygnacyą, bez arkuszy kuponowych, które będą im natychmiast zwrócone po uwidocznieniu wykonania prawa poboru.

Przydział akcyj nowych, subskrybentom odpada, z powodu, że zbyt wszystkich akcyj pozostających po wykonaniu prawa poboru, już jest zapewniony.

3) Kurs emisyjny nowych akcyj wynosi dla dotychczasowych akcyonaryuszy na podstawie prawa poboru Mp. 600, dla nowych zaś subskrybentów po Mp. 750 za sztukę.

4) Cena kupna złożoną ma być w całości przy zgłoszeniu w gotówce, oraz z 5% odsetkami od tej ceny kupna za czas od 1. stycznia 1922 do dnia zapłaty, a nadto podatek giełdowy w myśl ustawy z dnia 2. lipca 1921 poz. 536.

5) Nowe akcye uczestniczą w zyskach banku od dnia 1. stycznia 1922 r. na równi ze staremi akcyami.

6) Termin wykonania prawa poboru upływa z dniem **30. Kwietnia 1922.**

Nowe akcye wydane będą po sporządzeniu sztuk, za zwrotem tymczasowego potwierdzenia kasowego na uiszczoną wpłatę.

Zgłoszenia przyjmują:

Akcyjny Bank Hipoteczny we Lwowie i jego oddziały.
Bank Dyskontowy Warszawski i jego oddziały we Lwowie i Drohobyczu.
Austryacki Zakład Kredytowy dla handlu i przemysłu w Wiedniu.
Union Bank w Wiedniu.
Böhmische Escompte Bank und Credit Anstalt w Pradze.

Lwów, dnia 31. marca 1922.

RADA NADZORCZA.

(Przedruku nie płacimy).

Walne Zgromadzenie Członków Polskiego Towarzystwa Kredytowego Nauczycieli Szkół Wyższych we Lwowie odbędzie się we wtorek dnia 11. kwietnia 1922 w lokalu T. N. S. W. przy ul. Czarnieckiego 12 o godz. 7, z następującym porządkiem dziennym: Odczytenie protokołu, sprawozdanie Dyrekcyi, wybór członków Rady Nadzorczej i Komisyi rewizyjnej, sprawa przekształcenia Tow. na spółdzielnię, wnioski. Ujejski mp. prezes, Strycharski mp. sekretarz. 3003

Nakładem „Spółki akcyjnej wydawniczej“.
Drukiem Spółki druk. „Prasa“ ul. Sokoła 4.
Redaktor naczelny JERZY KONARSKI
Odpow. redaktor: MARYAN MACHALSKI